

Relationship between Teaching Styles of Faculty Members and Social Adjustment of Medical Students

ARTICLE INFO

Article Type

Descriptive Study

Authors

Azizi Nejad B.* PhD,
Ghaffar Shoja N.¹ MSc,
Heydari Bisafar H.² BSc,
Jenaabadi H.³ PhD

How to cite this article

Azizi Nejad B, Ghaffar Shoja N, Heydari Bisafar H, Jenaabadi H. Relationship between Teaching Styles of Faculty Members and Social Adjustment of Medical Students. *Education Strategies in Medical Sciences*. 2015;8(1):15-19.

*Educational Sciences Department, Human Sciences Faculty, Tehran Branch, Payame Noor University, Tehran, Iran

¹Educational Sciences Department, Human Sciences Faculty, Saveh Branch, Islamic Azad University, Saveh, Iran

²Management Department, Human Sciences Faculty, Urmia Branch, Islamic Azad University, Urmia, Iran

³Educational Sciences Department, Education and Psychology Faculty, Sistan and Balochistan University, Zahedan, Iran

Correspondence

Address: No. 16, Second Alley, Badi'ei Street, Qavion Bridge, Urmia, Iran
Phone: +98 4433482621
Fax: +98 2188957948
bahareh19@gmail.com

Article History

Received: October 18, 2014

Accepted: November 12, 2014

ePublished: March 15, 2015

ABSTRACT

Aims Teachers as one of the most important and most influential people in students' life and they have an important effect on their personal and social life. Social adjustment as an important indicator of mental health is an issues which has attracted the attention of many researchers in recent decades. The aime of this study was to investigate the relationship between students' learning styles faculty members and social adjustment.

Instrument & Methods This descriptive-correlational study was done in 2014. The study population consisted of all first-year students and faculty of the Urmia Medical University. 220 faculty and 350 students were selected using Cochran formula and random sampling. Data collected by Grasha teaching styles standard questionnaires and California psychological tests. Data were analyzed using Pearson correlation and analysis of variance.

Findings There was a significant correlation between specialty-oriented ($p=0.042$; $r=0.15$), authoritarian ($p=0.02$; $r=0.14$), model-oriented ($p=0.17$; $r=0.03$) and facilitates styles ($p=0.032$; $r=0.21$) with students' social adjustment, but sthere was no significant correlation between selected style with social adjustment ($p=0.23$; $r=-0.18$). No significant relationship was observed between educational degree ($p=0.274$) and work experience ($p=0.583$) of faculty members with teaching methods.

Conclusion Specialty-oriented, authoritarian, model-oriented, and facilitates teaching styles are associated with students' social adjustment no relationship is observed between the selected teaching style with students' social adjustment.

Keywords Teaching; Faculty; Social Adjustment; Students, Medical

CITATION LINKS

[1] Physical education teachers' self-reported use and perceptions of various teaching styles [2] Learning styles fray: Brilliant or batty? [3] The effect of training social problem-solving strategies on social adjustment and academic performance among secondary shy students [4] The doctoring curriculum at the University of California, Davis School Of Medicine: Leadership and participant roles for psychiatry faculty [5] Encouraging lecturers to engage with new technologies in learning and teaching in a vocational university: The role of recognition reward [6] Teaching with style: A practical guide to enhancing learning by understanding teaching & learning styles [7] Towards inclusive teacher education: Sensitising individuals to how they learn [8] A matter of style: The teacher as expert, formal authority, personal model, facilitator, and delegator [9] Is there a role for learning styles in personalised education and training? [10] The dynamics of one-on-one teaching [11] Learning styles [12] Effective training for millennial student [13] Examining social adjustment to college in the age of social media: Factors influencing successful transitions and persistence [14] Defining effective teaching [15] (2011) The effect of teacher's teaching style on students' adjustment [16] You can lead students to the classroom and you can make them think: Ten brain-based strategies for college teaching and learning success [17] Effects of teaching and learning styles on students' reflection levels for ubiquitous learning [18] Do personality traits make a difference in teaching styles among Chinese high school teachers? [19] Towards inclusion: The trends of psycho-social adjustment of students in Nigerian integrated junior secondary schools [20] Teaching styles in the faculty-resident relationship [21] Differentiation through learning- style responsive strategies [22] Study the index of evaluation of teachers teaching with stress on engineering instruction [23] Build of instrument for assessment of anxiety of test [24] Teacher characteristics and teaching styles as effectiveness enhancing factors of classroom practice [25] Learning styles: Concepts and evidence

رابطه بین سبک‌های تدریس اعضای هیات علمی و سازگاری اجتماعی دانشجویان علوم پزشکی

کلیدواژه‌ها: تدریس؛ اعضای هیات علمی؛ سازگاری اجتماعی؛ دانشجویان پزشکی

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۰۷/۲۶

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۸/۲۱

*نویسنده مسئول: bahareh19@gmail.com

مقدمه

در دنیای امروز، الگوها و سبک‌های تدریس از مبانی فلسفی، روان‌شناختی و جامعه‌شناختی عمیقی برخوردارند. یکی از تأثیرات مثبت سبک‌های تدریس مناسب، توانایی برقراری روابط اجتماعی در جامعه است [۱]. در حقیقت، فرد و جامعه در تعامل با هم هستند؛ یعنی انسان‌ها به‌عنوان حامل نقش‌های اجتماعی از طریق دو واقعیت (وضعیت‌ها و نقش‌ها) به یکدیگر مرتبط می‌شوند و این زوج مفهومی، بیانگر همان انسان اجتماعی است [۲] که برای تداوم برقراری سازگاری التزام می‌یابد. شاید بتوان گفت که رشد اجتماعی، مهم‌ترین نشانه سلامت است [۳] و در این امر، تدریس می‌تواند نقش مهمی را ایفا کند. تدریس نه تنها بر آموزه‌ها، تخصص، دانش و اطلاعات افراد تأثیرگذار است و آنها را افزایش می‌دهد، بلکه بر روح و روان فراگیران نیز اثرگذار است [۴].

سازگاری، شرایط یا حالتی است که در آن، رفتار فرد با نیازهای فرهنگ یا جامعه‌ای که به آن تعلق دارد، منطبق می‌شود و فرد احساس می‌کند که نیازهایش ارضا شده‌اند یا ارضا خواهند شد. در این راستا پارکر و اسلی، مهارت‌های اجتماعی را مترادف سازگاری اجتماعی می‌دانند. سازگاری اجتماعی به‌مثابه مهم‌ترین نشانه سلامت روان، از مباحثی است که در دهه‌های اخیر، توجه بسیاری از محققان را به خود جلب کرده است [۵]. سازگاری اجتماعی دارای مولفه‌ها و نشانه‌های خاصی است. یکی از نشانه‌های سازگار بودن با محیط و اجتماع، داشتن استقلال است [۶]. استقلال یعنی توانایی انجام کارها بدون کمک گرفتن از دیگران و توانایی تحمل تنهایی و حتی لذت بردن از آن. مسئولیت‌پذیری نیز از نشانه‌های دیگر سازگاری اجتماعی است. آینده‌نگری و درک این امر که تصمیمات و اقدامات امروز می‌تواند بر زندگی و فردای فرد تأثیر بگذارد نیز از ویژگی‌های فرد سازگار است. توانایی تصمیم‌گیری، حفظ اعتدال و میانه‌روی در امور زندگی نیز از دیگر ویژگی‌های فردی است که دارای سازگاری اجتماعی است. فرد دارای سازگاری اجتماعی توانایی برنامه‌ریزی برای تمام ساعات خود را دارد و تا جایی که امکان دارد در تمام ابعاد زندگی خود جانب اعتدال را نگه می‌دارد و از افراط و تفریط خودداری می‌کند [۷]. در واقع، فردی که سازگاری اجتماعی می‌یابد دارای توانایی برقراری ارتباط کلامی با دیگران، توانایی مراقبت از خویشان، رسیدگی و انجام امور روزانه، توانایی تعیین راه و مسیر ادامه زندگی و اهداف، توجه به بهداشت و

بهاره عزیزی نژاد* PhD

گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی، واحد تهران، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

نازیلا غفار شجاع MSc

گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران

حقیقت حیدری بی‌صفر BSc

گروه مدیریت، دانشکده علوم انسانی، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران

حسین جنابادی PhD

گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

چکیده

اهداف: اساتید به‌عنوان یکی از مهم‌ترین و تأثیرگذارترین افراد در زندگی دانشجویان، نقش مهمی در زندگی شخصی و اجتماعی آنها دارند. سازگاری اجتماعی به‌عنوان مهم‌ترین نشانه سلامت روان، از مباحثی است که در دهه‌های اخیر، توجه بسیاری از محققان را به خود جلب کرده است. هدف تحقیق حاضر، بررسی رابطه بین سبک‌های تدریس اعضای هیات علمی و سازگاری اجتماعی دانشجویان بود.

ابزار و روش‌ها: این پژوهش، توصیفی و از نوع همبستگی است که در سال ۱۳۹۳ انجام شد. جامعه آماری پژوهش، کلیه دانشجویان سال اول و اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه بودند. با استفاده از فرمول کوکران و روش نمونه‌گیری تصادفی ۲۲۰ نفر از اعضای هیات علمی و ۳۵۰ نفر از دانشجویان برای مطالعه انتخاب شدند. به‌منظور جمع‌آوری اطلاعات، دو پرسش‌نامه استاندارد سبک‌های تدریس *گراثا* و شخصیت‌سنج کالیفرنیا مورد استفاده قرار گرفت. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون و آزمون تحلیل واریانس انجام شد.

یافته‌ها: بین سبک‌های تخصص‌گرا ($r=0/15$; $p=0/042$)، اقتدارگرا ($r=0/14$; $p=0/02$)، مدل‌گرا ($r=0/17$; $p=0/03$) و تسهیل‌کننده ($r=0/21$; $p=0/032$) با سازگاری اجتماعی دانشجویان رابطه معنی‌دار وجود داشت، ولی سبک انتخابی ارتباط معنی‌داری با سازگاری اجتماعی نداشت ($r=-0/18$; $p=0/23$). بین مدرک تحصیلی ($p=0/274$) و سابقه کار ($p=0/582$) اعضای هیات علمی با روش تدریس، رابطه معنی‌داری مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: سبک‌های تدریس تخصص‌گرا، اقتدارگرا، مدل‌گرا و تسهیل‌کننده با سازگاری اجتماعی دانشجویان رابطه دارد، ولی بین سبک تدریس انتخابی با سازگاری اجتماعی دانشجویان رابطه‌ای مشاهده نمی‌شود.

اجتماعی (مداخله‌درمانی) باعث افزایش سازگاری فردی و اجتماعی در نوجوانان می‌شود [۱۶]. احدی و همکاران در پژوهشی دریافتند که آموزش حل مساله اجتماعی می‌تواند سازگاری اجتماعی و عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان کم‌رو را بهبود بخشد [۳]. همچنین خادمی، رابطه بین سبک‌های یادگیری و روش‌های تدریس ترجیحی دانش‌آموزان متوسطه شهر اصفهان را بررسی کرده و دریافت که بین سبک یادگیری انفرادی و گروهی و روش‌های تدریس ترجیحی دانش‌آموزان هیچ رابطه معنی‌داری وجود ندارد [۱۷]. ژانگ در مقاله‌ای به بررسی قدرت پیش‌بینی شخصیتی و سبک‌های تدریس معلمان پرداخت و نشان داد که صفات شخصیتی معلمان به‌اندازه قابل توجهی در سبک تدریس آنها موثر است [۱۸]. توماس‌توننده، روند تحولات سازگاری اجتماعی را در دانش‌آموزان مقطع راهنمایی مدارس یکی از شهرهای کشور نیجریه مورد بررسی قرار داد و به این نتیجه رسید که اکثر دانش‌آموزان در سطح متوسطی قرار دارند، ولی حضور در مشاوره‌های روانی و تحصیلی باعث افزایش سازگاری اجتماعی آنان شده است [۱۹]. هدف از پژوهش حاضر، بررسی رابطه بین سبک‌های تدریس اعضای هیات علمی با سازگاری اجتماعی دانشجویان علوم پزشکی بود.

ابزار و روش‌ها

این پژوهش، توصیفی و از نوع همبستگی است که در سال ۱۳۹۳ انجام شد. جامعه آماری پژوهش، کلیه دانشجویان سال اول و اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه بودند. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران و روش نمونه‌گیری تصادفی برای اعضای هیات علمی ۲۲۰ نفر و برای دانشجویان ۳۵۰ نفر برآورد شد.

برای جمع‌آوری اطلاعات، از پرسش‌نامه استاندارد سبک‌های تدریس *گراشا* و پرسش‌نامه شخصیت‌سنج کالیفرنیا استفاده شد. پرسش‌نامه سبک‌های تدریس به‌منظور سنجش گرایش اعضای هیات علمی به یکی از سبک‌های تدریس مورد استفاده قرار گرفت. این پرسش‌نامه دارای ۴۰ سؤال بسته و ۲ سؤال باز است و در مقیاس پنج‌گزینه‌ای لیکرت از یک (مخالف) تا ۵ (موافق) تنظیم شده است. پرسش‌نامه شخصیت‌سنج کالیفرنیا نیز دارای ۹۰ سؤال با پرسش‌های دوگزینه‌ای بلی و خیر است. روایی پرسش‌نامه توسط متخصصان تایید شد و با توزیع اولیه به‌تعداد ۳۰ پرسش‌نامه در نمونه آماری و سپس با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ، پایایی مولفه‌های تحقیق مورد بررسی قرار گرفت. ضریب آلفای کرونباخ برای مولفه‌های سبک تخصص‌گرا ۰/۷۲، سبک اقتدارگرا ۰/۷۴، سبک مدل‌گرا ۰/۷۹، سبک تسهیل‌کننده ۰/۷۱، سبک انتخابی ۰/۷۵، سازگاری اجتماعی ۰/۸۴ و برای کل پرسش‌نامه ۰/۸۵ به‌دست آمد.

سلامتی فردی، توانایی یادگیری، آموزش و ادامه تحصیل، استفاده صحیح از ساعات تفریح و آزادی خود و انجام کارها و مسئولیت‌های کاری است [۸]. به‌طور خلاصه، از پیامدهای سازگاری اجتماعی می‌توان به مشارکت اجتماعی و مسئولیت‌پذیری اشاره کرد [۹]. دانشجویان دانشگاه و به‌طور خاص دانشجویان جدیدالورود که توفیق حضور در یک مکان آموزشی جدید با ویژگی‌های خاص خود را می‌یابند باید توانایی سازگاری اجتماعی خود را ارتقا دهند تا قادر به انطباق با محیط جدید باشند. این دانشجویان تحت تعلیم اساتید مختلف، سبک‌های تدریس گوناگونی را تجربه می‌کنند و هنگامی که با اجتماع روبه‌رو می‌شوند بخش مهمی از این تعلیم و تربیت در شیوه رویارویی آنها با اجتماع تاثیر می‌گذارد [۱۰]. دانشگاه به‌عنوان یکی از نهادهای اجتماعی در شکل‌گیری سازگاری اجتماعی افراد بسیار تاثیرگذار است که این امر از طریق رفتارهای تدریسی اساتید، نحوه تربیت، آداب و شیوه مدیریت میسر می‌شود [۱۱].

تدریس، کنش متقابل استاد و فراگیر است که در این تعامل، استاد با برنامه‌ریزی تلاش می‌کند تا شرایط مطلوب تغییر را به‌وجود آورد [۱۲]. بنابراین تدریس عبارت است از تعامل یا رفتار متقابل یاددهنده و یادگیرنده براساس طراحی منظم و هدفدار معلم برای ایجاد تغییر در رفتار فراگیر [۱۳]. تدریس، مفاهیم مختلف مانند نگرش‌ها، گرایش‌ها، باورها، عادت‌ها و شیوه‌های رفتار و به‌طور کلی انواع تغییرات در فرد یادگیرنده را در بر می‌گیرد و دارای سبک‌های متنوعی است. سبک‌های مختلف تدریس بر مبنای نظر *گراشا* شامل سبک‌های تخصص‌گرا، اقتدارگرا، مدل‌گرا، تسهیل‌کننده و انتخابی است؛ سبک تخصص‌گرا بر انتقال اطلاعات ضروری و تخصصی درس تاکید دارد و از ارایه مطالب غیرضروری خودداری می‌کند. سبک اقتدارگرا بر مبنای انجام تکالیفی است که تعلیم‌دهنده برای فراگیر تعیین می‌کند، بدون اینکه نظر فراگیر پرسیده شود. سبک مدل‌گرا براساس نمونه‌های ملموس و قابل فهم برای فراگیر اجرا می‌شود و اصل و مبنا بر این است که تعلیم‌دهنده شیوه‌های صحیح تفکر را به فراگیر یاد دهد. در سبک تسهیل‌کننده، یاددهنده به فراگیر اجازه می‌دهد تا خود در مسیر کشف معنای درس تلاش کند و معلم تنها اشکالات وی را حل می‌کند و راه را نشان می‌دهد. در سبک انتخابی نیز یاددهنده به‌جای اینکه همه درس را به همه فراگیران تدریس کند با توجه به شناختی که از آنها به‌دست می‌آورد، فصول درس را بین فراگیران تقسیم می‌کند تا هر یک با راهنمایی معلم یکی از فصل‌ها را مطالعه کنند [۱۴].

درباره رابطه سبک‌های تدریس و سازگاری اجتماعی، تحقیقات محدودی انجام شده است که به مهم‌ترین آنها اشاره می‌شود؛ خندقی و همکاران با بررسی تاثیر سبک‌های معلم‌محور و دانش‌آموز‌محور به این نتیجه رسیدند که سبک دانش‌آموز‌محور بیشتر از سبک مقابل خود سازگاری را افزایش می‌دهد [۱۵]. عطاری و همکاران نیز به این نتیجه رسیدند که آموزش مهارت‌های

برای توزیع پرسش‌نامه‌ها به منظور گردآوری داده‌ها ابتدا با معاونت آموزشی دانشگاه هماهنگی‌های لازم برای صدور مجوز توزیع انجام پذیرفت و طی هماهنگی با واحد آموزش و اطلاع از زمان حضور دانشجویان مورد مطالعه در دانشگاه، با توجه به حجم نمونه اقدام به توزیع پرسش‌نامه و تکمیل آن توسط پاسخ‌دهندگان شد. پس از تکمیل پرسش‌نامه‌ها، پاسخ‌ها کدگذاری شدند.

پس از ورود داده‌ها به نرم‌افزار SPSS 18، نرمال بودن توزیع داده‌ها با آزمون کولموگروف-اسمیرنوف تایید شد. برای بررسی رابطه سبک‌های تدریس با سازگاری اجتماعی از آزمون ضریب همبستگی پیرسون و برای بررسی رابطه بین سابقه کار و مدرک تحصیلی با روش‌های تدریس از آزمون تحلیل واریانس استفاده شد.

یافته‌ها

۴۵ نفر از اعضای هیات علمی سابقه کار ۱۰-۱ سال، ۸۰ نفر سابقه کار ۲۰-۱۱ سال و ۹۵ نفر سابقه کار ۳۰-۲۱ سال داشتند. همچنین ۴۵ نفر از اعضای هیات علمی دارای مدرک کارشناسی ارشد، ۸۰ نفر دارای مدرک دکترا و ۹۵ نفر دارای مدرک دکترای تخصصی بودند. بین مدرک تحصیلی ($p=0/274$) و سابقه کار ($p=0/583$) اعضای هیات علمی با روش تدریس (در سطح اطمینان ۹۵٪)، رابطه معنی‌داری مشاهده نشد.

۳۳ نفر از اساتید (۱۸/۳۳٪) دارای سبک تدریس تخصص‌گرا، ۳۷ نفر (۲۰/۵۵٪) تسهیل‌کننده، ۴۸ نفر (۲۶/۶۶٪) مدل‌گرا، ۴۲ نفر (۲۳/۳۳٪) اقتدارگرا و ۲۰ نفر (۱۱/۱۲٪) انتخابی بودند. ۲۸۷ نفر از دانشجویان (۸۲/۳۵٪) دارای سازگاری اجتماعی قوی و ۶۳ نفر (۱۷/۶۵٪) دارای سازگاری اجتماعی ضعیف بودند. بین سبک‌های تخصص‌گرا ($p=0/115$; $r=0/42$)، اقتدارگرا ($p=0/02$; $r=0/14$)، مدل‌گرا ($p=0/03$; $r=0/17$) و تسهیل‌کننده ($p=0/032$; $r=0/21$) با سازگاری اجتماعی دانشجویان رابطه معنی‌دار وجود داشت. به عبارتی، افزایش نمرات در سبک‌های تدریس با افزایش نمرات در سازگاری اجتماعی دانشجویان همراه بود، ولی سبک انتخابی ارتباط معنی‌داری با سازگاری اجتماعی نداشت ($p=0/23$; $r=-0/18$).

بحث

تدریس، یک فعالیت هدف‌مدار و از پیش تعیین شده در جهت تسریع و تسهیل یادگیری با حضور معلم است. عبارت حضور معلم تا اندازه‌ای اهمیت دارد که در صورت عدم حضور آن، تدریس به آموزش تغییر نقش می‌دهد و در آن صورت احتمال بروز کارکردهای مورد انتظار از تدریس تقلیل می‌یابد [۲۰]. حضور معلم در کلاس علاوه بر مزایای وافر در امر تدریس، از سایر جهات نیز برای فراگیران مهم است. معلمان و اساتید، تعاملات و ارتباطات خود را با فراگیران در جریان یاددهی و یادگیری به‌عنوان هسته اصلی رسالت نهادهای

آموزشی به‌ویژه دانشگاه‌ها برقرار می‌سازند و در کنار آن با تاثیرگذاری بر شناخت، ادراک و رفتارهای مخاطبان بر رشد و تربیت آنها تاثیر می‌گذارند [۲۱]. سازگاری اجتماعی یکی از عواملی است که در کلاس‌های درس می‌تواند در ارتباط با سبک‌های تدریس اساتید باشد. چنانچه بررسی شد، سبک تخصص‌گرا و سطح سازگاری اجتماعی دانشجویان با هم رابطه داشتند. این یافته با نتیجه پژوهش‌های خندقی و همکاران [۱۵] و عطاری و همکاران [۱۶] همخوانی دارد. بین سبک اقتدارگرا و سازگاری اجتماعی دانشجویان رابطه وجود داشت. این نتیجه علاوه بر همراستابودن با تحقیق خندقی و همکاران [۱۵]، با نتیجه تحقیق محمودی و همکاران [۲۲] نیز موافق است و استفاده از اقتدار در محیط کلاس را با سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان مرتبط می‌داند. افزایش نمرات در سبک مدل‌گرا با افزایش نمرات در سازگاری اجتماعی دانشجویان همراه بود که این نتیجه نیز با نتیجه پژوهش خندقی و همکاران [۱۵] موافق است. به‌علاوه افزایش نمرات در سبک تسهیل‌کننده همراه با افزایش نمرات در سازگاری اجتماعی بود که با نتیجه مطالعه ابوالقاسمی و همکاران [۲۳] همراستا است؛ چرا که در آن تحقیق بین آموزش گروهی و استفاده از روش‌های تسهیل‌کننده با سازگار اجتماعی رابطه معنی‌داری وجود داشت. سبک انتخابی در تغییر سطح سازگاری اجتماعی دانشجویان تاثیرگذار نبود. این نتیجه با نتایج تحقیقات خندقی و همکاران [۱۵]، توماس‌توننده [۱۹] و احدی و همکاران [۳] در تقابل است و مانند آنها میان روش‌های تدریس دانش‌آموزمحور و سازگاری اجتماعی رابطه معنی‌داری را نشان نمی‌دهد.

همچنین نتایج پژوهش حاضر نشان داد که رابطه معنی‌داری بین مدرک تحصیلی و سابقه کار با روش تدریس وجود ندارد. نتیجه این تحقیق در تضاد با نتیجه تحقیق ژانگ است. در تحقیق ژانگ عوامل فردی معلم، سبک تدریس را تحت تاثیر قرار می‌دهد [۱۸]. همین‌طور در تحقیق ون‌دام نیز به این رابطه اشاره شده است [۲۴]. به‌طور کلی، اهم نتایج نشان می‌دهد که بین متغیرهای مطرح‌شده رابطه وجود دارد و این نکته بیانگر این مطلب است که کلیه رفتارها و آداب و حرکات اساتید در جریان تدریس اعم از کلامی و غیرکلامی مهم هستند و با سازگاری اجتماعی، مشارکت و مسئولیت‌پذیری دانشجویان رابطه دارند. اما نکته مهم‌تر این است که به‌گفته شعانی، تدریس و سبک‌های آن طبق نظریه تدریس وحدت‌یافته، تجویزی است و اغلب با نظر به موقعیت اجتماعی مخاطبان، تعداد آنها، هدف از تدریس و ماهیت محتوی انتخاب می‌شود و این خود تاییدی برای عدم ارتباط عوامل فردی (سابقه و مدرک) با سبک‌های مطرح است [۲۵].

از محدودیت‌های این مطالعه عدم همکاری بعضی از آزمودنی‌ها در پرکردن پرسش‌نامه‌ها و کمبود منابع و مقاله‌های موجود در رابطه با موضوع بود. با توجه به نتایج به‌دست‌آمده در این مطالعه، اعضای

7- Evans C, Waring M. Towards inclusive teacher education: Sensitising individuals to how they learn. *Educ Psychol*. 2006;26(4):499-518.

8- Grasha, AF. A matter of style: The teacher as expert, formal authority, personal model, facilitator, and delegator. *Coll Teach*. 1994;42(4):142-9.

9- Hall E, Moseley D. Is there a role for learning styles in personalised education and training?. *Int J Lifelong Educ*. 2005;24(3):243-55.

10- Grasha AF. The dynamics of one-on-one teaching. *Coll Teach*. 2003;50(4):122-46.

11- Zapalska A, Dabb H. Learning styles. *J Teach Int Bus*. 2002;13(3-4):77-97.

12- Werth EP, Werth L. Effective training for millennial student. *Adult Learn*. 2011;22(3):12-9.

13- Gray R, Vitak J, Easton EW, Ellison NB. Examining social adjustment to college in the age of social media: Factors influencing successful transitions and persistence. *Comput Educ*. 2013;67:193-207.

14- Layne L. Defining effective teaching. *J Excell Coll Teach*. 2012;23(1):43-68.

15- Khandaghi, Maghsoud Amin, Farasatb Maryam. (2011) The effect of teacher's teaching style on students' adjustment. *Proc Soc Behav Sci*. 2011;15:1391-4.

16- Freeman GG, Walsh PD. You can lead students to the classroom and you can make them think: Ten brain-based strategies for college teaching and learning success. *J Excell Coll Teach*. 2013;24(3):99-120.

17- Hsieh SW, Jang YR, Hwang GJ, Chen NS. Effects of teaching and learning styles on students' reflection levels for ubiquitous learning. *Comput Educ*. 2011;57(1):1194-201.

18- Zhang LF. Do personality traits make a difference in teaching styles among Chinese high school teachers?. *Pers Individ Differ*. 2007;43(4):669-79.

19- Tunde OT. Towards inclusion: The trends of psychosocial adjustment of students in Nigerian integrated junior secondary schools. *Proc Soc Behav Sci*. 2010;5:1146-50.

20- Bibace R, Catlin RJ, Quirk ME, Beattie KA, Slabaugh RC. Teaching styles in the faculty-resident relationship. *J Fam Pract*. 1981;13(6):895-900.

21- Lauria J. Differentiation through learning-style responsive strategies. *Kappa Delta Pi Rec*. 2011;47(1):24-9.

22- Mahmoudi Sahebi M, Nasri S, Golinia Golzam H. Study the index of evaluation of teachers teaching with stress on engineering instruction. *Educ Technol*. 2014;7(4):315-24.

23- Abolgasemi A, Asadi Mogadam A, Najarian B, Shekarkan H. Build of instrument for assessment of anxiety of test. *Educ Sci Psychol J*. 1990,3(3):61-74.

24- Opdenakker MC, Van Damme J. Teacher characteristics and teaching styles as effectiveness enhancing factors of classroom practice. *Teach Teach Educ*. 2006;22(1):1-21.

25- Pashler H, McDaniel Rohrer D, Bjork R. Learning styles: Concepts and evidence. *Psychol Sci Public Interest*. 2009;9(3):105-19.

هیات علمی باید در افزایش دانش و آگاهی در مورد دروس تخصصی، روزآمدتر باشند؛ زیرا عدم تخصص کافی می‌تواند سازگاری اجتماعی دانشجویان را کاهش دهد. همچنین اساتید باید در شناخت روحیات و استعدادها فردی و جمعی دانشجویان بکوشند. مدیران دانشگاه‌ها نیز باید با برگزاری کارگاه‌های تخصصی، سطح دانش اساتید را افزایش دهند.

نتیجه‌گیری

سبک‌های تدریس تخصص‌گرا، اقتدارگرا، مدل‌گرا و تسهیل‌کننده با سازگاری اجتماعی دانشجویان رابطه دارد، ولی بین سبک تدریس انتخابی با سازگاری اجتماعی دانشجویان رابطه‌ای مشاهده نمی‌شود.

تشکر و قدردانی: از کلیه همکاران و دانشجویان محترم که محقق را در امر پژوهش یاری رسانده‌اند صمیمانه قدردانی می‌کنم.

تاییدیه اخلاقی: موردی توسط نویسندگان گزارش نشده است.

تعارض منافع: موردی توسط نویسندگان گزارش نشده است.

منابع مالی: موردی توسط نویسندگان گزارش نشده است.

منابع

1- Kulinna PH, Cothran DJ. Physical education teachers' self-reported use and perceptions of various teaching styles. *Learn Instruct*. 2003; 3(6):597-609.

2- Bishka A. Learning styles fray: Brilliant or batty?. *Can Learn J*. 2010;14(2):37.

3- Ahadi B, Mirzaee P, Narimani M, Abolghasemi A. The effect of training social problem-solving strategies on social adjustment and academic performance among secondary shy students. *Res Exept Child*. 2010;9(3):193-202. [Persian]

4- Bourgeois JA, Ton H, Onate J, McCarthy T, Stevenson FT, Servis ME, et al. The doctoring curriculum at the University of California, Davis School Of Medicine: Leadership and participant roles for psychiatry faculty. *Acad Psychiatry*. 2008;32(3):249-54.

5- Hanson J. Encouraging lecturers to engage with new technologies in learning and teaching in a vocational university: The role of recognition reward. *J High Educ Manag Policy*. 2003;15(3):135-49.

6- Grasha AF. Teaching with style: A practical guide to enhancing learning by understanding teaching & learning styles. Pittsburgh: Alliance Publishers; 1996.